

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๓๒ /๒๕๖๕

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
กรณีอาคารชุด

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๒๗๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ออกคำสั่งปรับนิติบุคคลอาคารชุด โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตราวันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง จนถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่นิติบุคคลอาคารชุดได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่นิติบุคคลอาคารชุดได้รับแจ้งคำสั่งปรับดังกล่าวต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่นิติบุคคลอาคารชุดได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่า นิติบุคคลอาคารชุดมีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่นิติบุคคลอาคารชุดได้รับทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

ต่อมานิติบุคคลฯ ได้มีหนังสือ SMC/QHC-๐๔๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ขอยื่นอุทธรณ์คำสั่งปรับทางปกครองดังกล่าว โดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุดต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๑๐๗๐๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ขอให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครอง เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือที่ SMC/QHC-๐๒๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ มายังอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เพื่อขอขยายระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย และกรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๕๑๘๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แจ้งผลการพิจารณาการขยายระยะเวลาของ

สำเนาถูกต้อง

Y

(นางสาวพรทิพย์ บุญทวีสุข)

นิติกรชำนาญการ

เจ้าพนักงาน ...

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้ผู้ยุทธธรบว่า เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษขยายระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย ออกไปอีก ๖๐ วัน นับถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่งเดิม (วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๔) ดังนั้น คำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่สั่งให้ผู้ยุทธธรดำเนินการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียจะครบกำหนด เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ ในการนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบพบว่า ผู้ยุทธธรได้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุด แต่จากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์ พบว่า น้ำทิ้งจากบ่อดักน้ำทิ้งยังคงมีค่าบีโอดีเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ทั้งนี้ ผู้ยุทธธรได้แสดงผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔-ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนด อย่างไรก็ดี เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของอาคารชุดฯ อีกครั้ง และได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ก็ยังพบว่าน้ำทิ้งจากบ่อดักน้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเกินมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดอยู่เช่นเดิม ดังนั้น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๒๗๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ออกคำสั่งให้ผู้ยุทธธรชำระค่าปรับบังคับการ จนกว่าผู้ยุทธธรจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นที่สอง ผู้ยุทธธรยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง พิจารณาได้ ดังนี้

(๑) กรณีผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ซึ่งเก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔-ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้

ประเด็นนี้เห็นว่า ภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๕๑๘๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แล้ว เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียและเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ อย่างไรก็ดี ในวันดังกล่าว ผู้ยุทธธรได้แสดงผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ซึ่งเก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔-ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้พิจารณาผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นการตรวจสอบย้อนหลังภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าตรวจสอบ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ยุทธธร เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงได้ดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ อีกครั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งดังกล่าว พบว่า ยังมีค่าบีโอดีเกินมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ ข้อโต้แย้งของผู้ยุทธธรจึงฟังไม่ขึ้น

(๒) กรณีผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ซึ่งเก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔-มกราคม ๒๕๖๕ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้

ประเด็นนี้เห็นว่า รายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔-มกราคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ยุทธธรได้จัดส่งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ย้อนหลังก่อนวันที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเข้าตรวจสอบ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งเจ้าพนักงาน

สำเนาผู้ร้อง
๑/

ควบคุม ...

ควบคุมมลพิษได้เคยพิจารณาเหตุในลักษณะดังกล่าว และได้ให้ความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์แล้วตามข้อ (๑) แล้ว แต่เนื่องจากผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษพบว่า น้ำทิ้งยังคงมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการ กำหนด ซึ่งเป็นผลการตรวจสอบที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ โดยดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งโดยเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษและตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งโดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาดซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถ ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น การออก คำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าปรับบังคับการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๒๗๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ ซึ่งถือเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง ที่ถูกต้องและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

(๓) กรณีผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ซึ่งเก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์โดย ห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าบีโอดีเป็นไปตามมาตรฐานที่ ทางราชการกำหนดไว้

ประเด็นนี้เห็นว่า รายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่นิติบุคคลฯ ได้จัดส่งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ไม่ได้เป็นการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งร่วมกับเจ้าพนักงาน ควบคุมมลพิษ หรือเป็นการแบ่งตัวอย่างน้ำทิ้งจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๕๕ น. แต่อย่างใด หากแต่เป็นการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ภายหลังจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เข้าตรวจสอบ ดังนั้น จึงไม่ถือเป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในวันและเวลา ดังกล่าว ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือที่ SMC/QHC- ๐๔๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ แล้ว ไม่เห็นด้วยกับประเด็นโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ที่เสนอมานี้ โดยมี ความเห็นและเหตุผลตามที่ได้กล่าวข้างต้น ดังนั้น จึงเห็นควรยืนยันให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามคำสั่งปรับของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๑๒๗๘๔ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

กรณีผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งรายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้ง ซึ่งตรวจวิเคราะห์ โดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ของเอกชนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔-พฤษภาคม ๒๕๖๕ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเป็นไป ตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

ประเด็นนี้เห็นว่า รายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ ที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งมายัง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามหนังสือ SMC/QHC-๐๔๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ ไม่ได้เป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ดังนั้น เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดระยะเวลาในการบังคับค่าปรับบังคับการให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรมกับ ผู้อุทธรณ์ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะดำเนินการติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัด น้ำเสีย และเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของอาคารชุดฯ มาวิเคราะห์อีกครั้ง ซึ่งหากผลการตรวจสอบเป็นประการใด เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจะแจ้งผลการตรวจสอบและจำนวนค่าปรับให้แก่นิติบุคคลฯ ต่อไป

สำเนาถูกต้อง

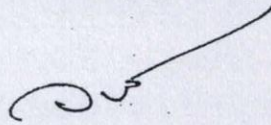
๗

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของนิติบุคคลอาคารชุด [redacted]
ผู้อุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อ
ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน นับ
แต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

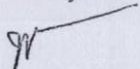

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวพรทิพย์ บุญทวีสุข)
นิติกรชำนาญการ